

Περὶ ἀπειδείχθησαν ὑπάρχοντα, ὅτε ἔλειπεν ἐτι δὲ ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τῆν γῆν· τὰ πτερά των ἦσαν ἐντυπω-
μα εἰς τὸν γύφον, ἀνεκαλύφθησαν δὲ καὶ ὡς ὀρνίθων,
ἀπὸς ἄλλων ζώων.

Θηλασικὰ χερσαία πάντα ἀγνωστα· πολλά πα-
ρμα, εἰν οἱ παλαιόθρηες, οἱ ἀνοπλόθρηες κτλ.
οἱ πρῶτοι εἶχον ὕψος μικροῦ ἴππου, σκέλη νευρώδη
ἐλαφρὰ, πόδας τριδακτύλους· μώνυχας, ῥύγχος δὲ
εἶν προβοσκίδος.

Ὁ διχοδουρος (!!) οὕτως ὠνομάσθη, διότι εἶχε
τραπέζιτας διηρημένους εἰς δύο στίχους, ἡ ἔξο-
(ἔσση!) ὁ χοιροπόταμος, ἡ χοιροπόταμος, ὁ
παλιόθρη εὐρεθείς μεταξὺ γαιανθράκων κτλ. ὁ μα-
λινος, εἶδος ἐλέφαντος, φέρον προβοσκίδα καὶ χυ-
μαίνας, τῶν ὁποίων ἡ κορώνη εἶχε φύλλα ὡς θη-
μαστόν, ἐτρέφετο ἐκ χόρτων καὶ ῥιζῶν χοίρου
ἐπὶ ἡμῶν κτλ.

Ἡ Κατακλυσμαία ἐποχὴ περιλαμβάνει τὰ σημεῖα
τῶν τοπικῶν καὶ ἀλλεπαλλήλων κατακλυσμάτων, οἱ
μετακύνισαν ἀπὸ τὰ ὅρη εἰς τὰς πεδιάδας καὶ
ἐλαφρὰς ὀγκωδεστάτους λίθους καὶ ἀπείρους
εἰς ζώων ποτηράγων καὶ σαρκοράγων πνιγέντων.
πολλὰ ἐξέλειπον ἤδη ἀπὸ πρῶτου τῆς γῆς·
δὲ εὐρίσκονται εἰς ἄλλα κείμενα θερμότερα.

Τὰ λείψανα τῶν ζώων τούτων φαίνονται εἰς τὴν λί-
αν προσχώματα τῶν πλημμυρησάντων ποταμῶν
καὶ γαλῆκων κτλ. Εἰς τὰ βαθύτερα στρώματα
εἰνται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποτηράγα ζῶμα, μαμού-
ἐλέφαντες, μαστόδοτες, ἱπποπόταμοι, ῥινόκερως
καὶ, βόες κτλ. εἰς δὲ τὰ ἀνώτερα καὶ ἀκολούθως
εἰν εὐρίσκονται σαρκοράγα καθὼς καὶ εἰς ὁλό-
τα ἄντρα, ἡ εἰς τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν· ἀλλὰ
οὐκ εἰν τὰ ἐνάλλα κογχύλια, τὸ ὁποῖον τοῦτο ἀπο-
τελεῖ ἐλλείψιν πλημμύρας θαλάσσης.

Ἡ εὐφορία τῆς γῆς ὀργώρης τὸ πάλαι ἔσως ἐπλή-
τὰ ποτηράγα ζῶμα· ἀλλ' οἱ ἐπιβρόντες κατα-
μαί κατέστρεψαν πολλὰ αὐτῶν εἶδη· ὁ λεγόμενος
αὐτὸ φαίνεται εἶδος ἐλέφαντος ἔκλειν τῆς ἐποχῆς,
ὁ γκωδέστερος καὶ ὑψηλότερος τοῦ Ἰνδικοῦ καὶ
αὐτοῦ. Πολλοὶ εὐρέθησαν τοιοῦτοι παρὰ τοὺς πο-
ταμούς τῆς Σιβηρίας ἐκβάλλοντας εἰς τὸν κατεψυγ-
μένον ὠκεανόν, τινὲς μάλιστα ἔφερον καὶ τὸ δέρμα
τῆς σάρκας των. Τὸν ἐλέφαντα τοῦτον ὁ Βλου-
αὐτὸ ὠνόμασε προκατακλυσμαῖον. Εὐρέθησαν μὲν καὶ
τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς ὅσα αὐτοῦ ὀρυκτά,
ὅπως πλήθουσιν εἰς τὴν Σιβηρίαν, ὅπου πρὸ ἀμνη-
στον χρόνων ἦσαν ὑποκείμενον κερδαλέας ἐμπορίας.
τὸ 1577 εἰς τὴν ῥίαν θρυὸς πέριξ τῆς πόλεως
αὐτῆς ἀναρύχθησαν ὅσα τοιαῦτα, τὰ ὁποῖα ὁ Fe-
laler καθηγητῆς τῆς ἱατρικῆς ἐν Βασιλείᾳ ἐθεώ-
ρε ὡς ἀνθρώπινα.

Ὁ πρῶτος Ἰησοῦς Kircher [Mundus Subterra
ἀνιέρει τὰρον Γίγαντος ἀνευρεθέντα εἰς τὴν
Αἰθιοπίαν (Καλιβρίαν).

καὶ δὲ Ἀνδρέου XIII. εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς
Dauphiné ἀνευρέθη σκελετὸν (ἔσως ἐλέφαν-
τος) ὁποῖον ἀπέδδον εἰς τὸν Teutobochus
τῶν Κίμβρων, καταπολεμηθέντα παρὰ τοῦ
Ἰουλιανοῦ· ὑπῆρχε δὲ λέγεται καὶ ἐπιγραφή ἐντὸς τοῦ
αὐτοῦ, ἡ ἔστι· «Teutobochus rex».

Ἐν γένει φαίνεται ὅτι πάντα ἦσαν ὅσα ἐλεφάν-
των μαστοδάτων καὶ ῥινόκερων.

Ἀλλ' ἄνθρωπων ὅσα θεβαίως ἀποδειγμένα εὐ-
ρίθησαν ἄρα γέ ποτε εἰς τοιαύτας ἀνασκαφάς;

Ὁ Σπαλαντσάνης ἐπίστευεν ὅτι εὐρήκε τοιαῦτα εἰς
τὰς ῥωγμὰς τῶν σκοπέλων τῆς νήσου τῶν Κυθήρων,
ἐνωμένα μετὰ ὁστέων ἄλλων ζώων.

Ὁ Ἀγγλος περιηγητῆς Bowles ἐβεβαίωσεν ὅτι
εἶδεν ὅμοια τοιαῦτα εἰς τὰς ῥωγμὰς τοῦ Conclud.

Ἀλλ' ὡς ἀναμφισβητήτως ἀνθρώπινα ὅσα θεω-
ροῦνται τὰ ἀνευρεθέντα ἐν μέσῳ ἀργίλλου εἰς χάρματα
βουνῶν τιτανώδη κατὰ τὸ 1820 παρὰ τοῦ Βαρώνος
Schlottheim εἰς τὴν Σαξωνίαν. Ἡ γαιολογικὴ θέσις
τῶν ἀπέδειξεν ὅτι ἦσαν ἐκεῖ τεθαμμένα πρὸ τῶν ἱστο-
ρικῶν χρόνων· ἂν δὲ καὶ παρίστανεν ὑψηλὸν ἀνάστημα,
δὲν εἶχον ὅμως τὸ μήκος τῶν γιγαντιαίων ὑπολαμβα-
νομένων.

Ἀνευρέθησαν ὁμοίως ἔπειτα καὶ παρὰ τὸν ποταμὸν
Ester ἐντὸς ῥωγμῶν καὶ κοιλωμάτων ἀναμέστων ἀρ-
γίλλου ἦσαν δὲ ἀνάμικτα μετὰ ὁστέων διαφόρων χερ-
σαίων ζώων καὶ πτηνῶν ἐνύδρων.

Κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ὁ ναύαρχος Κο-
κράν (Cochrane) κυριεύσας τὴν Γαλλικὴν νήσον
Guadeloupe μετέφερεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἓν μέρος
σκελετοῦ ἀνθρώπινου θεωρουμένου παρὰ τῶν ζωολόγων.
Τοιοῦτον δὲ ὑπάρχει καὶ ἕτερον εἰς τὸ μουσεῖον τῶν
Παρισίων ἐκ τοῦ αὐτοῦ προελθόν τόπου.

Οἱ φυσιολόγοι διίσχυρίζοντο μέχρι τοῦ δε ὅτι δὲν
εὐρίσκονται ὀρυκτά ὅσα ἀνθρώπων συγχρόνων μετὰ
τῶν ἐκλιπόντων ζώων, τὰ ὁποῖα ἀνακαλύπτονται εἰς
προσχώματα κατακλυσμάτων, πλημμυρῶν κτλ. ὁ δὲ
Cuvier ἐδόξαζεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐγεννήθη μετὰ τὰς
ρυδικὰς καταστροφὰς, αἱ ὁποῖαι συνέβησαν εἰς τὴν γῆν
πρὸ 500, ἢ 600 ἐτῶν.

Ἀλλ' εὐρέθη, εἶπαν, ὁ τύπος (!) τῶν ποδῶν ἀνθρώπου
εἰς τὴν νότιον Ἀμερικὴν· ὁ δὲ Κύριος Razoumowski
ζωολόγος καὶ φιλαλήθης ἀνὴρ ὅστις ἀνθρώπων εἰς
τὰς αἰμας τοῦ Baddan· ἐπεβεβαίωθη δὲ ὑπὸ τοῦ
Germar καὶ Kefenstein ὅτι ὑπῆρχον ὅσα τοιαῦτα καὶ
εἰς τὰς ῥωγμὰς σπηλαίων, ἡ βουνῶν τῆς Δαλματίας, κα-
θὼς πρὸ πολλοῦ διετέιντο ὁ Σπαλλαντζάνης· ὁ δὲ Boué
ἀνὴρ τοιαῦτα τῷ 1823 πλησίον τοῦ Bade περτεχό-
μεινα εἰς προσχώματα τῆς κοιλάδος τοῦ Ῥήνου, ἀνα-
μειγμένα δὲ μετὰ ὁστέων ἄλλων τῶν ἐκλιπόντων, ἡ
ἀγνώστων ἤδη ζώων.

Ὑστερον εἰς τὸν νόμον τοῦ Aude τῆς Γαλλίας, ὁ
Κ. Touruar εὗρεν ἐντὸς σπηλαίων ὅσα ἀνθρώπων
καὶ οὐανῶν, ἡ ἄλλων ζώων ἀγνώστων, προσέτι δὲ καὶ
ἔργα ἀτελοῦς κεραμικῆς.

Ὡσαύτως δὲ παρατηρήθησαν ἀνθρώπινα ὅσα καὶ
εἰς ἄλλον νομὸν τοῦ Herault καὶ Gard ὑπὸ τῶν ζωο-
λόγων E. Dumas καὶ Christol.

Εἰς τὸ σπήλαιον τοῦ Poudres εὐρέθησαν καὶ τεμά-
χια ἀγγείων ἀργιλλώδους κεραμικῆς.

Εἰς τὸ τοῦ Miallet (νομὸν τοῦ Gard) τῷ 1831 ὁ
Teissier ἀνεκάλυψε καὶ πολλὰ σκεύη, ὅσων λύχνους καὶ
εἰδῶλια ἐκ πηλοῦ ὅπου, ψέλλια χαλκᾶ, κεράμους κτλ.

Ὁ Schmerling ἀπὸ Liège εὐρήκε ὁμοίως μετὰ
συγκριμάτων ἀργίλλου, χαλκήκων καὶ τιτανῶν ὅσα ἀνθρώ-
πων γνησιώτατα μετὰ ἄλλων ἀνηκόντων εἰς ἄλλα ζῶα